

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın İçişleri Bakanı Sayın Mustafa ÇİFTÇİ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Bugün Türkiye'de polisler sadece suçla mücadele etmiyor...

Aynı zamanda ağır çalışma koşullarıyla, mobbinge, ekonomik baskıyla, psikolojik yıpranmışlıkla ve giderek büyüyen bir umutsuzluk duygusuyla mücadele ediyor.

Ve ne yazık ki artık toplum olarak çok acı bir gerçekle yüz yüzüz:

Polis intiharları sıradan bir haber hâline gelmiştir.

Her intihar vakasının ardından birkaç satırlık açıklama yapılıyor...

"İnceleniyor" deniliyor...

Sonra konu sessizce gündemden düşüyor.

Ama değişen hiçbir şey olmuyor.

Oysa ortada bireysel değil, kurumsal bir çöküş işareti vardır.

Çünkü bir polis memuru görev silahıyla yaşamına son veriyorsa; orada sadece bir kişinin dramı değil, yıllardır biriken ağır sorunların sonucu vardır.

Bugün emniyet teşkilatında görev yapan binlerce polis; ağır mesai yükü altında ezilmektedir.

12 saat... 16 saat... 24 saate yaklaşan çalışma düzenleri...

Resmî tatil yok... Aile düzeni yok... Sosyal hayat yok...

İnsanüstü çalışma temposu artık normalleştirilmiştir.

Bir polis memuru çocuğunun büyüdüğünü göremiyor... Bayramda ailesinin yanında olamıyor... Psikolojik olarak tükenmesine rağmen destek alamıyor...

Ama bütün bunlara rağmen sistem sürekli fedakârlık bekliyor.

Peki polis ne zaman insan yerine konulacak?

Bugün birçok polis ekonomik olarak da büyük sıkıntı yaşamaktadır. Büyükşehirlerde kira fiyatları ortadadır. Hayat pahalılığı ortadadır. Ek görevler, fazla mesailer ve düzensiz çalışma düzeni ortadadır.

Ama polislerin özlük hakları yıllardır aynı sorunlarla sürüncemede bırakılmaktadır.

Bir başka ağır mesele ise teşkilat içindeki baskı düzenidir.

Mobbing iddiaları... Amir baskısı... Keyfî görevlendirmeler... Sürgün korkusu... İzin problemleri... Disiplin tehdidi...

Bütün bunlar birçok polisin psikolojisini derinden sarsmaktadır.

Fakat bu sorunlar konuşulunca çözüm üretmek yerine çoğu zaman üzeri örtülmektedir.

Oysa güvenliği sağlayan insanların kendi güven duygusunu kaybettiği bir yapı sürdürülebilir değildir.

Bir Ülkede polisler kendini yalnız hissediyorsa... Kurumuna güvenemiyorsa... Psikolojik destek mekanizmaları işlemiyorsa... Ve intihar haberleri artıyorsa...

Orada artık çok ciddi bir alarm vardır.

Ama İktidar hâlâ bu meseleyi bütün boyutlarıyla ele almak yerine günü kurtaran açıklamalarla geçiştirmektedir.

Şunu açık açık söylemek gerekir: Polisler sadece alkış değil, insan onuruna yakışır çalışma şartları istemektedir. Sadece “kahraman” ilan edilmek değil, insanca yaşamak istemektedir.

Çünkü hiçbir polis memuru; aşırı çalışma baskısı, ekonomik çaresizlik, psikolojik tükenmişlik ve kurumsal baskılar nedeniyle hayatından vazgeçmek zorunda kalmamalıdır.

Bu Bağlamda;

- 1) Son 10 yılda görevde bulunan polis memurları arasında gerçekleşen intihar sayısı kaçtır?
- 2) Bu vakaların kaç psikolojik, ekonomik ya da mesleki baskılarla ilişkilendirilmiştir?
- 3) Polislerin günlük ve haftalık ortalama çalışma süreleri neden hâlâ insanî standartların üzerindedir?
- 4) Fazla mesai yüküyle ilgili bugüne kadar hangi somut düzenlemeler yapılmıştır?
- 5) Emniyet teşkilatı içinde mobbing ve amir baskısı iddialarıyla ilgili kaç soruşturma açılmıştır?
- 6) Psikolojik destek birimlerine başvuran polis sayısı kaçtır ve bu başvuruların kaç düzenli takibe alınmaktadır?
- 7) Polislerin barınma, kira ve ekonomik sorunları için neden kalıcı bir sosyal destek sistemi oluşturulmamaktadır?
- 8) İntihar eden polislerin ailelerine yönelik psikolojik ve sosyal destek mekanizmaları yeterli midir?
- 9) Polislerin yaşadığı ağır sorunlar ortadayken, neden hâlâ sadece “fedakârlık” bekleyen bir anlayış sürdürülmektedir?
- 10) Güvenliği sağlayan polislerin kendi yaşam güvencesini ve psikolojik sağlığını korumak için bundan sonra hangi somut adımlar atılacaktır?